

οὐτε μετὰ θάνατον νὰ εἶμαι μόνος ; εἶπε μετ' ἀποθαρρύνσεως.

— Ὅχι, εἶπεν ἡ Σάρρα ἀξιοπρεπῶς, μοὶ ἀνήκετε, καὶ ἀγαπῶ ὑμᾶς πολὺ, ὥστε δὲν συναινῶ εἰς τὸν χωρισμὸν ὑμῶν, ἔστω καὶ ἐν τῷ τάφῳ.

Ἐγένετο σκεπτικῇ.

— Παρατηρήσατε ἐν τούτοις οἷα παρὰ-δοξος ἀσυνέπεια εἶναι ἡ ὑμετέραι ἐξηκολούθησε. Μὲ καθικετεύετε ὅπως φεισθῇ τῆς ἡσυχίας τοῦ συζύγου μου, καὶ πράττετε πᾶν ὅ,τι δύνασθε νὰ τὴν ταραξήτε. Βαίνετε εἰς τὰ ἄκρα μετὰ ζωηρότητος ὅ-λως παραλόγου. Σκέπτεσθε κατ' ἀρχὰς ν' ἀναχωρήσητε. Ποίαν σπουδαιότεραν αἰτίαν ὑπονοίᾳς δύνασθε νὰ παράσχητε τῷ κόμητι ; Κατόπιν, ἐν παραφορᾷ φρε-νητiasεως, θέλετε νὰ φονεuthῇτε. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ μοὶ ὁμιλήτε περὶ φρονήσεως, ὡς ἐπράττετε προηγουμένως, ἔπρεπε νὰ μὲ αἰτήτε συμβουλὰς.

— Εἰσθε, βλέπω, ἀρκούντως ἐπιδεξία καὶ ἐχέφρων, εἶπεν ὁ Πέτρος πικρῶς, γι-νώσκετε δὲ πάντοτε νὰ σταθμίζετε καλῶς.

— Ζητεῖτε νὰ μὲ προσβάλητε, ἀλλὰ παρ' ὑμῶν τὰ πάντα δύναμαι νὰ ὑποφέρω, ἐπανέλαβεν ἡ Σάρρα, ἄλλως τε ἔχετε δι-καιον, ἀγωνίζομαι νὰ σταθμίζω καλῶς ὅ-πως κατορθώσω ν' ἀσφαλίσω τὴν ὑμετέ-ραι ἀταραξίαν καὶ τὴν χαράν μου. Ναί ! ἔνεκα τοῦ πρὸς ὑμᾶς ἔρωτός μου εἶμαι ἐ-πιδεξία καὶ ἐχέφρων. Μὴ ταραττεσθε. Δὲν εἶμαι λίαν ἀπαιτητικῇ. Νὰ βλέπω ὑμᾶς μόνον, ν' ἀκούω τῆς φωνῆς σας, νὰ γι-νώσκω ὅτι δὲν εἰσθε μακρὰν, καὶ ὅτι δύ-ναμαι ν' ἀνυψώσωμαι ἐνίοτε ἀπέναντι ὑμῶν, τοῦτο εἶναι τὸ μόνον, ὅπερ ποθῶ. Ὁ ἔρω-ς μου θὰ εἶναι σιγηλὸς καὶ ἡ εὐδαιμονία μου κεκρυμμένη. Εἶναι λοιπὸν τοῦτο τό-σον ἀλγεινόν, τόσῳ ἐγκληματικόν ; Καὶ τίς θὰ τὸ γινώσκει ;

— Ἡμεῖς ! ἀνέκραξεν ὁ Πέτρος. Ἡ αἰ-δὼς ὑμῶν εἶναι λοιπὸν ὅλως ἐξωτερικῇ, καὶ θὰ ἡσθάνεσθε αἰσχύνην μόνον πρὸ τῶν ἄλλων ; Ἀλλὰ νὰ ἐρυθρίξ τις δι' ἐαυτὸν, πρὸ τῶν ἰδίων του ὁμμάτων, νὰ ἐκτιμᾶται παρὰ τῶν ἄλλων, ἐκτὸς παρ' ἐαυτοῦ, δὲν εἶναι ἡ χειρίστη τῶν τιμωριῶν. Τέλος, ἐ-πειδὴ τὸ σφάλμα ἔσται καλῶς κεκρυμ-μένον, ἔσται μᾶλλον συγγνωστόν ; Θὰ εἶ-μαι ἀγνωστος κλέπτης, ἰδοὺ τὸ πᾶν, ἀλλὰ μήπως παῦμα τοῦ κλέπτειν ; Ἀνήκετε εἰς ἐκεῖνον οὐ φέρετε τὸ ὄνομα.

Ἡ Σάρρα ἠρυθρίασέ πως.

— Φέρω τὸ ὄνομά του, εἶναι ἀληθές... Ἀλλ' ὅσον ὅτι τῷ ἀνήκω...

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας, ἀκτίς ἐφώτισε τὸν φρικαλέον ζόφον, ἐνῶ διεμάχετο ὁ Σε-βεράκ. Ἐπίστευσεν εἰς δυνατὴν τινα ἐλά-φρυνσιν τοῦ σφάλματός του. Τὸ πρόσωπόν του προῦδωκε τόσῳ προφανῶς τὴν ἀνακού-φισιν τῆς τετρωμένης καρδίας του, ὥστε ἡ Σάρρα ὡς ἔμπειρος στρατηγὸς μαντεύ-ουσα τὴν ἀκριβῆ στιγμήν, καθ' ἣν πρέπει νὰ προσβάλλῃ προησθάνθη τὴν νίκην.

— Ἡδύνατο νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ εἶχεν ἐν ἐμοὶ ἄλλο τι ἢ θυγατέρα ; προσέθηκε.

— Ἡρᾶτο ὑμῶν ὅμως ; εἶπεν ὁ Σεβε-ράκ ἀναλαβὼν ἐκ τῶν ἀμφιβολιῶν του.

— Οἱ ἄνδρες δὲν ποιοῦσι πολλὰς πα-ραχωρήσεις ὅταν εἶναι ἐρωτόληπτοι ; ἀ-πεκρίνατο μετὰ φιλαρεσκείας. Ἡμῖν ἐλευ-θέρα, πλουσία, εὐδαίμων δὲν ἤμην πλέον κόρη, ἤμην εἰκοσιεξ ἑτῶν... Ἐὰν ὁ κόμης δὲν ἐκάμπετο ὑπὸ τῆς ἰδιοτρο-πίας μου ἡδυνάμην νὰ τὸν ἀπωθήσω.

— Ἀ ! καὶ διατί συνεζεύχθητε αὐτόν ; ἐτονθόρυσεν ὁ Πέτρος.

Ἡ Σάρρα ἐπήδησε πλησίον του καὶ λαβὼν τὴν χεῖρά του, ἣν ἐσφιγγεν εἰς τὰς ἰδίας,

— Τίς οἶδε τί ἐνυπάρχει ἐν τῷ βάθει τῆς γυναικείας καρδίας ; εἶπε δι' αἰνιγ-ματικοῦ ὅρους. Ἴσως ἴνα δυνήθῃ νὰ προσοικειωθῇ ὑμᾶς στενότερον.

Ἡδὴ ὁ Πέτρος δὲν συνεζήτην πλέον. Τὸ τῆς Σάρρας θέλητρον ἐνήργει ἀνευ ἀντιστάσεως. Ἡ ἡδεῖα αὐτῆς φωνὴ εἶχε ναρκῶσιν τὴν θέλησιν ἐκείνου, ὃν ἤθελε νὰ κατακτήσῃ. Ἐκυψε πρὸς αὐτόν, καὶ τῷ ὁμίλει ἤδη χαμηλοφώνως εἰς τὸ οὖς, με-θύουσα αὐτόν διὰ τοῦ γοητευτικοῦ ἀρώ-ματός της, θερμαίνουσα αὐτόν διὰ τῆς ἡδυπαθοῦς θερμότητός της, περιβάλλουσα αὐτόν διὰ τῆς μαγικῆς χαριτός της.

Καὶ ὁ Πέτρος ἔτοιμος ἤδη ὦν νὰ ἐμ-πλακῇ εἰς τὰς πλεκτάνας ταύτας, ἐσυν-θηκολογεῖ μετὰ τῆς συνειδήσεώς του.

Ἡ τιμιότης κατεδικάσθη εἰς σιγὴν ὑπὸ τῆς ἀπολαύσεως. Ὁ αἰσθητικὸς ἔρω-ς, ἐξαφθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπαφῆς τοῦ προκλητι-κοῦ τούτου πλάσματος, ἤρξατο καίων τὸ αἷμα καὶ συνταράττων τὸ λογικόν του. Αὕτη δέ, ἀπληστος νὰ νικήσῃ τὰς ἀντι-στάσεις, ἄς συνήντησεν ἀνέπτυσσεν ἅπασαν τὴν ἰσχὺν τῶν θελήτρων της. Κατάρ-θωσε νὰ περιπτυχθῇ αὐτόν σφιγκτὰ ἐν ταῖς ἀγκάλας αὐτῆς.

Τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὤμου βε-λοῦσα, τὴν δὲ χρυσόξανθον κόμην παρὰ τὰ χεῖλη του θέισα, ἐτονθόρυσεν δι' ἡδυ-παθοῦς φωνῆς, ἥτις διήρχετο ὡς πνοὴ διὰ τοῦ τραχήλου τοῦ Πέτρου.

— Ναί, σὲ ἡγάπησα πάντοτε. Πρὸ τοῦ νὰ σὲ γνωρίσω, σὲ ἀνέμενον καὶ οὐδεὶς ἡδυνήθη νὰ μοὶ ἀρέσῃ. Ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον σὲ εἶδον, μὲ κατέκτησας παρὰ τὴν θέλη-σίν μου ν' ἀντισταθῶ, κατέλαβες τὸν νοῦν μου, ἐπλήρωσας τὴν καρδίαν μου. Σὲ ἡγά-πων ἐν ὀνείροις. Ἐν αὐτοῖς δὲν μοὶ ἀντί-στασο ἦτο ἀγαθός. Οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἶ-χον τρυφερὰ βλέμματα, τὰ δὲ χεῖλη σου μαλακὰ φιλήματα. Ἀ ! ἦτο μέθη ἐκείνη ! ἔκτασις ! Πλὴν φεῦ ! ἐν ἐξεγέρσει, σ' ἐπα-νεύρισκον ζοφερόν καὶ ψυχρόν. Ἀχ ! τί ὑπέφερον, καὶ πρέπει νὰ λησμονήσω, λέ-γεις ; Τὰ θελξικάρδια ἐκεῖνα ὄνειρα, μὴ δὲν θέλεις ν' ἀποβῶσι πραγματικότης ; Μὴ θὰ μ' ἀπωθῇς πάντοτε ; Μὴ θὰ μ' ἀ-ποδιώξῃς τῶν ἀγκάλων σου ; Ὡ ! ποίαν ἡδονὴν αἰσθάνομαι νῦν, παρὰ τὴν καρδίαν σου ;... Τήρησόν με, σὲ παρακαλῶ ! ποίη-σόν με ὅ,τι θέλεις, ἀρκεῖ νὰ εἶμαι ἰδική σου... Σὲ λατρεύω ! Δὲν θὰ μὲ ἀγαπήσῃς λοιπὸν ;

Καί, ταχεῖς ὑπὸ τῆς ζεούσης τῆς Σάρ-ρας πνοῆς, δηχθεὶς τὴν καρδίαν ὑπὸ μα-νιώδους πειρασμοῦ, μαγευθεὶς, νικήθεῖς,

ὁ Πέτρος δὲν ἔσχε πλέον τὴν ἰσχὺν ν' ἀ-ποκριθῇ. «Ὀὐχί».

[Ἐπεται συνέχεια].

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΞΕΔΟΘΗ, ΕΞΕΔΟΘΗ, ΕΞΕΔΟΘΗ

ΠΛΟΥΣΙΟΝ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ, ΚΟΜΨΟΝ, ΕΥΘΗΜΟΝ, ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟΝ

ΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ

Κ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1891 ΕΤΟΥΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

(ΕΤΟΣ 5')

Σύγκειται ἐκ 480 πυκνῶν σελίδων, καλλιτε-χνικωτάτων, εἰς ἀσεικνίζεσθαι ἐν σμικρῇ ἢ φιλολο-γικῇ καὶ κοινωνικῇ φυσιογνωμίᾳ τοῦ ἔτους. — Κο-σμεῖται δι' 60 λαμπρῶν εἰκόνων φωτοτυπικῶν, ἐπίτηδες κατασκευασθέντων ἐν Λειψία καὶ Παρίσις. — Περιέχει ὑπὲρ τὰ 100 ἄρθρα καὶ διατριβάς, ἀρί-στης ἐκλογῆς, ἥτοι : διηγήματα, ἡθογραφίας, ποιήσεις, ἱστορικά καὶ ἐπιστημονικὰς δια-τριβάς, καλλιτεχνικὰς μελέτας, δράματα, διαλογὰς, χαρακτῆρας, κοινωνικὰς σελίδας ἐκ τοῦ συγχρόνου βίου, φιλολογικὰ παίγνια, λε-πτὰ καὶ φαιδρὰ σατύρας ἐπικαίρους, ἐπι-γράμματα, σκαλαθῦρματα, γρωμικά, βιογρα-φικὰς σημειώσεις, ἀνέκδοτα, γελοιογραφικὰς παραστάσεις, κλπ. κλπ. — Συνεργάζεται ὑπὲρ τοῦς 80, πάντες σχεδὸν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐν Ἑλ-λάδι συγχρόνου λογοτεχνίας. — Περιέχει 8' ἐπὶ πλέον καὶ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ τοῦ 1891

ἥτοι λαμπρὰς προσωπογραφίας καὶ βιογραφίας σχετικὰς τῶν διαπρεπεστέρων ἐν τῇ πολιτείᾳ, τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τοῖς γράμμασι συγχρόνων ἑλλήνων.

Εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου συγκεντροῦ-ται ὅλη ἡ χάρις καὶ ἡ σπινθηρίζουσα εὐφυΐα τῆς συγ-χρόνου φιλολογικῆς παραγωγῆς. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑλλήνες, διερχόμενοι τὰς 450 χαριεστάτας σελίδας τοῦ «Ἡμερολογίου» τοῦ κ. Σκόκου, ἀνευρίσκουσιν ἐν σμικρῇ τὴν φιλολογικὴν καὶ κοινωνικὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἔτους.

ΤΙΜΑΤΑΙ

Διὰ τοῦς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ :

Χαρτόδετον φρ. 4 — Χρυσόδετον φρ. 8.

Διὰ τὰς ἐπαρχίας :

Χαρτόδετον φρ. 3,50. — Χρυσόδετον φρ. 4,50

Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημά-των χάριν τῶν ἀπανταχοῦ ἀναγνωστῶν τῆς ἀναδεχί-ται νὰ ἀποστείλῃ ἀσφαλῶς καὶ ταχέως τὸ Ἡμερολό-γιον τοῦ κ. Σκόκου, εἰς πάντα ἐμβάζοντα πρὸς αὐτὴν τὸ ἀντίτιμον.

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΙ

ΚΑΙ

ΕΥΘΗΜΟΤΑΤΟΙ

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ

Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

Ὁδὸς Προαστείου ἀρ. 10.